

Włodzimierz Rączkowski, Sławomir Bakiera

Warszkowo, gm. Sławno, woj.
słupskie. Stanowisko 26

Informator Archeologiczny : badania 19, 110-111

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

STRZELCE OPOLSKIE
woj. opolskie

Muzeum Śląska Opolskiego
w Opolu

Badania prowadziły: mgr Ewa Matuszczyk i Elwira Hoic /autorki sprawozdania/. Finansowało Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu. Pierwszy sezon badań. Domniemane cmentarzysko kurhanowe z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko położone jest po lewej stronie drogi gruntowej Szymbiszów-Strzelce Opolskie, w północno-zachodniej części niewielkiego lasu zwanego "Liptec". Badania miały na celu zweryfikowanie zamieszczonej w archiwum Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu /przedwojennym/ i funkcjonującej w literaturze informacji w ww. lesie kurhanach z okresu wpływów rzymskich, z których jeden, znajdujący się w nieistniejącej już partii lasu, został amatorsko rozkopany w 1818 r.

Przebadany "kurhan" posiadał kształt zbliżony do kołowego, o średnicy u podstawy ok. 8 m i wysokości 0,70 m. Jego nasyp miał charakter dość jednolity i przedstawiał się następująco: pod warstwą darni o grubości 25-30 cm wystąpiła warstwa piasku z niewielką domieszką próchnicy, pod nią warstwa próchnicy z domieszką piasku tworząca w posłomie zaciemnienie kształtu zbliżonego do kołowego o średnicy ok. 4 m. Bezpośrednio pod nią wystąpił piasek calcowy z soczewkami gliny zalegający na silnie zwietrzałej wychodni skały wapiennej. Oprócz drobnych kawałków wętełków drzewnych oraz bliżej nieokreślonego przedmiotu żelaznego, które wystąpiły w wyżej opisanej warstwie nadcalcowej nie znaleziono w obrębie nasypu "kurhanu" żadnego materiału zabytkowego, jak również innych śladów ewentualnego pochówku. W związku z powyższym interpretacja przebadanego obiektu nastrocza poważne trudności, należy chyba jednak wykluczyć, że powstał on w sposób naturalny.

Badania będą kontynuowane.

SULEJÓW-PODKLASZTORZE
woj. piotrkowskie
Stanowisko 49

patrz
wczesne średniowiecze

TARNOWIEC, gm. Tarnów
woj. tarnowskie
Stanowisko 1

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
w Tarnowie

Badania prowadził mgr Andrzej Szponar. Finansował WKZ w Tarnowie. Piąty sezon badań. Osada wielokulturowa.

Przebadano obszar 2,5 ara. W trakcie eksploatacji odwołano 7 obiektów. Obiekt 23, zapewne resztki spichlerza, prostokątny, wym. 3 x 2,5 m, uchwycono ślady 4 słupów w narożach, brak paleniska. Materiał ceramiczny datuje go na fazę B₂-C₁ okresu wpływów rzymskich. Podobnie można datować obiekt 29, w zarysie prostokątny, ale tylko na posłomie 40 cm; poniżej znajdowała się wrzezionowata jama sięgająca do głębokości 70-80 cm. Obiekt 24 - chata na planie zbliżonym do prostokąta, o wymiarach 3 x 2,5 m. Materiał ceramiczny datuje ten obiekt na późną fazę wczesnego średniowiecza. Na uwagę zasługuje znaleziona na dnie obiektu grzechołka gliniana zachowana w całości. Z tego okresu pochodzi również obiekt 28, który jest prawdopodobnie śladem po palenisku.

Obiekty 27 i 24a to niewielkie jamy z materiałem kultury łuzyckiej z fazy bałesztackiej.

Obiekt 28 był pozostałością po prostokątnym, naziemnym domostwie o wymiarach 2 x 2,5 m. Ceramika datuje ten obiekt na późną fazę okresu przedrzymskiego /fsza A₃/.

Badania będą kontynuowane.

TYSZOWCE
woj. zamojskie
Stanowisko 25 B

patrz
neolit

WARSZKOWO, gm. Ślawno
woj. śląskie
Stanowisko 28

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
Instytut Historii
w Poznaniu

Badania prowadził mgr Włodzisław Rączkowski autor sprawozdania / i Sławomir Bakiera. Finansował WKZ w Ślawsku. Drugi sezon badań. Ślady osadnictwa ludności kultury amfor kalistych, ludności kultury łuzyckiej / pomorskiej oraz osady ludności kultury okrywskiej, grupy dębczyńskiej i z wczesnego średniowiecza /VII/ VIII w. i X-XI w. /.

Kontynuowano badania ratownicze zapoczątkowane w roku 1984. Celem badań było określenie stanu zachowania stanowiska niszczonego przez eksploatację piasku. Stanowisko położone jest na wysokim brzegu doliny Więprzy, bezpośrednio na południe od wsi Warszakowo.

Prace prowadzono na powierzchni 803 m². Zarejestrowano 36 obiektów z różnych jednostek kulturowo-chronologicznych.

1. Kultura amfor kulistych - pojedyncze fragmenty ceramiki na ziołu wtórnym.
2. Kultura łużycka/pomorska - liczne fragmenty ceramiki na ziołu wtórnym.
3. Kultura oksywska - 14 obiektów, w tym: 1 piec z konstrukcją kamienną komory, 4 paleniska, 4 ziemianki /?/, 3 jamy o nieokreślonej funkcji, 2 jamy po śniegach.
4. Grupa dębczyńska z późnego okresu wpływów rzymskich - 1 jama o nieokreślonej funkcji.
5. Kultura wczesnego średniowiecza - 14 obiektów. Materiał ceramiczny pozwala wyróżnić 2 fazy:
 - a/ VII/VIII w. - 5 obiektów, w tym: 2 ziemianki /?/, 2 obiekty o nieokreślonej funkcji oraz pojedyncze naczynie odwrócone do góry dnem wypełnione korą,
 - b/ X-XI w. - 4 obiekty, w tym: 1 ziemianka, 1 palenisko oraz 2 obiekty o nieokreślonej funkcji.

Blżej chronologii pozostałych obiektów wczesnośredniowiecznych /palenisk i jam/ nie można obecnie określić.

Podobnie nie da się obecnie ustalić chronologii pozostałych obiektów.

Materiały znajdują się czasowo w Instytucie Prahistorii UAM.

Badania będą kontynuowane.

WĘGLERCE, gm. Pakość
woj. bydgoskie
Stanowisko 1

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
Instytut Prahistorii
Zespół Badań Kujaw
w Poznaniu

Badania prowadzi zespół pod kierunkiem doc. dr hab. Aleksandry Cofy-Broniewskiej. Pierwszy sezon badań. Finansował Wojewódzki Zarząd Inwestycji Rolniczych w Bydgoszczy. Osadnictwo z epoki neolitu /osada ludności kultury ceramiki wątegowej rytej, obozowisko i grób ludności grupy mątewskiej kultury pucharów lejkowatych/, osada z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko usytuowane jest na kulminacji i stokach cypła terasowego otoczonego od północnego wschodu, wschodu i południa obszarami podmokłymi. Pokrycie glebowe stanowią czarne ziemie.

Badania z uwagi na rozległość prowadzonych na terenie stanowiska robót melioracyjnych, miały charakter ratowniczy i przebiegały dwuetapowo. Etap pierwszy objął inwentaryzację źródeł archeologicznych; zwłaszcza obiektów ziemnych, ujawnionych w rowach melioracyjnych. W etapie drugim wytypowano, ze względu na szczególne walory poznawcze, obiekty poddano systematycznej eksploracji.

Ogółem na stanowisku zarejestrowano 50 obiektów z trzech faz osadniczych, a wśród nich: 5 obiektów kultury ceramiki wątegowej rytej, 2 obiekty kultury pucharów lejkowatych /faza III B/C - grupa mątewska/, 28 obiektów z okresu wpływów rzymskich oraz kilkanaście obiektów o nieokreślonej tymczasowo chronologii.

Systematycznej eksploracji poddano 18 obiektów rozkopując 235 m².

Pierwszą fazę osadniczą wyznaczają obiekty kultury ceramiki wątegowej rytej, wszystkie o charakterze osadowym /jamy/.

Druga faza osadnicza wiąże się z działalnością ludności grupy mątewskiej kultury pucharów lejkowatych. Spośród dwu rozkopanych obiektów jeden jest jama, drugi natomiast - grobem ludzkim z pochówkiem szkieletowym.

Trzecia, najintensywniejsza faza osadnicza przypada na okres wpływów rzymskich i wiąże się z osadnictwem ludności kultury przeworskiej. Odkryto 21 jam o bliżej niesprecyzowanym charakterze, 3 jamy o domniemanym charakterze produkcyjnym, 2 piece, ziemiankę, gliniankę /?/ z wkopanym w nią piecem wapiennym /?/ oraz pochówkiem psa. Fazę tę reprezentuje nadto czytelna na całej powierzchni stanowiska warstwa kulturowa.

Pozyskane materiały przechowywane będą w Zakładzie Prahistorii Polski UAM w Poznaniu.

Wskazana jest kontynuacja badań.

WICHORZE, gm. Stalno
woj. toruńskie
Stanowisko 24

patrz
neolit

WIENIAWKA, gm. Horodko
woj. zamojskie
Stanowisko 6

patrz
neolit